

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Česa nam je treba! Z vsakim dnevom se približujemo „sezoni.“ Žal, da je vsaka sezona slabša, kar se tiče obiska tujcev. Jako radi so pohajali naš divno ležeči Kamnik tujci skoraj bi lahko trdili vseh vrst narodov, najraje pa so hodili k nam v goste Hrvatje, o katerih je veljalo, da niso hodili v Kamnik varčevat kakor n. pr. pripadniki drugih narodnosti. Kopališče pa jih je polagoma srečno odgnalo skoraj vse s svojo neumestno in nerodno upravo. Vsakdo bi vendar pričakoval, da so gostje v kranjskih kopališčih postreženi tudi v slovenskem jeziku, kamniška kopališčna uprava pa tega ne izprevidi in ne uvažuje. Gostje so pa tudi pogrešali prave zabave in razvedrila. K nam ne prihajajo samo bolniki, temveč tudi taki, ki se hočejo v lepi božji naravi odpočiti od dnevnega napora in truda. Takim se pa mora nuditi kaj razvedrila. Res je težko delovanje, ker človek ne najde pri meščanih potrebne podpore. Naj bode stvar še tako občekoristna in nepristranska, najdejo se gotovo ljudje, ki presojujejo vse s svojega političnega naziranja. Naša mestna godba n. pr. bi lahko dokaj skrbela za zabavo letoviščnikom, ko bi jo meščanstvo tako podpiralo, da bi bilo mogoče nastaviti dobrega kapelnika, kateri bi skrbel za to, da se godba pridno uri in da more dostojno nastopati. S samim zabavljanjem, da ni godba za nič, se ne doseže ničesar, vzame se godcem še to malo veselja; prisiljena zadeva pa ni nobena dobra! Dobrega kapelnika je treba tudi primerno plačati; a kako, če pa meščanski krogi nočejo prispevati k stroškom. Če bi bilo še naše uradništvo tako tesnosrčno, potem bi moralo pač vse zaspati in propasti in vendar nimajo uradniki skoraj nikakega dobička, če pohaja naše mesto mnogo tujcev, od tega ima velik gmoten dobiček le meščanstvo.

(Dalje prih.)

Iz Domžal. Tu sta v petek popoldne prišla v nemško kazino pri kolodvoru dva orožnika ter v prisotnosti župana aretirala gostilničarja (recte dekterja) Rainerja vulgo komedjanta, znanega po svojih divjih zakonskih razmerah z udovo necega drž. uradnika in po arogantnosti in izzivanju napram nam Slovencem, ter ga tirala takoj v Kamnik. Pripoveduje se namreč, da je hotel svojo natarico onečastiti. Natarica, ki je pošteno slovensko dekle, se je komaj ubranila silovitega pohotneža. Res, prav čudne so morale biti razmere tam v kazini pri kolodvoru. Uslužbenke so prav pogostem preminjale službo, a o gostilničarju samem pa se je čulo, da pretepa svojo „ženo“, da mu ona zato uhaja in še druge „malenkosti“. Ravno tri dni pred tem slučajem mu je zopet ušla, kam, se ne ve. In ta mož, ki danes sedi v kamniškem zaporu radi svoje pohotnosti, je bil nadutim Tirolcem radi izzivanja in „hajlanja“ pravi malik. Če si stopil v vežo restavracije si takoj opazil nad uhom s pahljačo zastrto slov. besedo,

da ne bi kak s pruskim duhom navdahnjen „hajlač“ radi tega sicer padel v omedlevico in če ti je v tem še všlo oko v sobo na levo, si zapazil tam na steni improviziranega kozla v obsceni poziciji, menda simbol tirolskih nemških kulturonošcev. Na desno v lokalu so ti pa udarjali na uho veseli kriki: „Herr Rainer, Herr Rajner!“ in „hajl!“ Tako tirolska glorijska komedjantu, pri kojem je bilo pravo shajališče Tirolcev ter sploh vseh v naš kraj prihajajočih oboževalcev matere Germanije. Tu sem so med drugimi zahajali tudi Ladstätter, pravi dobrotnik svojih rojakov, njegov bodoči zet Kurzthaler, Veider, Lorenz, nemški učitelj in dramitelj Witzani z nadebudnimi sinovi Tirolcev in dr., snovali visokoletne načrte ter kuhali svojo „Vaterlandsliebe“, katera diši prav močno po pruski. In kadar so pri njem Tirolci, ki se svetu kažejo navidez kot nedolžne ovčice, priredili kako večjo veselico, so potom okr. glavarstva pozvali v Domžale celo vojsko žandarmerije, da se niso našemljenci med seboj stopili! (Primerjaj nemško maškarado.) S takim manevrom so hoteli gotove kroge prepričati, da so zatirani in da si niso svesti niti življenja! Pod tako pretvezo hoté domačine, kojim edinim se imajo zahvaliti, da so se povzpeli na tak višek velikanskega napredka svoje industrije, ogromnega kapitala in neprekosljive konkurence, postaviti v slabo luč, dočim hočejo biti sami specijaliteta, no, seveda „feine Leut“, klobuk z glave in poklon — toda ne Tirolcem, temveč temu, kar so iz nevednega ljudstva izželi, „günstige Ortsverhältnisse“, „billige Arbeitskräfte“, „Kraingerochsen“ — kakor nas blagohotno nazivljejo. Toda zopet k Rainerju. Pozimi zlasti za časa plesnih veselice so prihajale iz restavracije prav pikantne vesti. Ko je odbila policijska ura, so spasenih tirolskih gostje upihnilih luč, zaprli restavracijski lokal ter šli gor v spalno sobo divje zakonskega para. Tam gori so se potem vršile orgije. Ne vemo sicer podrobnosti, vemo pa, da so gori pili na življenje in smrt ter darovali bogu Bachu vsak po svoje. Vrh tega je pa še hodil Rainer s par svojih pajdašev po domžalskih gostilnah „špijonirat“. In kjer je našel gostilno odprto, jo je takoj ovadil okrajnemu glavarstvu. S tem podlim denuncijantstvom in poleg tega še z izzivanjem si je nakopal Rainer sovraštvo vseh domačih občanov in celo tirolsko mislečih. O njem pač velja pregovor: Kdor drugim jamo koplje, konečno sam vanjo pade. Pride li še kdaj Rainer v Domžale domače gostilničarje „špijonirat“ in Tirolce „troštat“ — kdo ve?

V mestno hranilnico v Kamniku je meseca aprila 1906 vložilo 134 strank K 40.756.54, 155 strank dvignilo K 40.823.67, 7 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil K 9800.—. Stanje hranilnih vlog K 1.435.671.53, stanje hipot. posojil K 1.054.455.40. Denarni promet K 164.655.—.

Ponos domžalskih Nemcev — Rainer, slavni restavrater v domžalski kazini, ki čepi že teden dni v zaporu okr. sodišča v Kamniku, je bil dosedaj že osemkrat sodnijsko kaznovan, in ne malo — kar od 3 do 16 mesecev! — mej drugim zaradi skrunitve, zaradi javne nasilnosti, pretepa in zaradi drugih takih lepih lastnosti. — Kdo bi ne čestital Tirolcem na takem odličnem možu?!

Prvi maj je potekel v našem mestu popolnoma mirno, le v tovarni g. Špaleka so ustavili vsi delavci delo in stavili različne zahteve, tako n. pr. zboljšanje plače,

1. maj prost in še drugo. Tovarnar g. Špalek je ugodil vsem zahtevam, nakar je delavstvo prihodnji dan mirno nadaljevalo svoj posel.

Za javno ljudsko knjižnico v Kamniku je daroval g. prof. Fran Svetič na Dunaju 10 kron. Gosp. profesorju izreka odbor iskreno zahvalo z željo, da bi našel mnogo posnemalcev.

Vojaški gostje. V sredo je dospelo v naše mesto 15 oficirjev in 23 prostakov trenskih polkov šte. 1 in 2 iz Budimpešte. Drugo jutro so odšli na Primorsko.

Zahvala.

Ob prebridki usodi, ki nas je zadela z izgubo našega iskreno ljubljenega očeta, ozir. tasta in starega očeta, gospoda

Aleksandra Radesich star.

trgovca v Trstu in tovarnarja v Kamniku

izrekamo tem potom vsem, ki so izkazovali med boleznijo in ob smrti pokojnikovi svoje ljubeznivo sočutje, najiskrenejšo zahvalo. Posebno še se zahvaljujemo čast. gospodu dekanu Lavrenčiču za tolažilne obiske, blag. gosp. c. kr. višj. okr. zdravniku dr. Binterju za skrb in zdravniško pomoč, blag. gospodu generalu Holleczeck, vsem gg. uradnikom in čč. oo. frančiškanom za častno spremstvo; iskrena zahvala bodi sl. pevskemu društvu „Lira“ za genljivo petje, cenj. članom Čitalnice, Sokola in Prostov. gasilnega društva, darovalcem lepih vencev in sploh vsem, ki so častno spremljali predragega pokojnika na zadnji poti.

V Kamniku, 28. aprila 1906.

žalujoči ostali.

Naznanilo. Kdor želi kupiti pristnega **mavca (gipsa)**

po prav nizki ceni,
naj se oglasi pri

Josipu Fajdič-i na Šutni.

Velika zaloga

pri **F. Pečniku**
v Domžalah.

Postrežba točna, cene nizke.

vsakovrstne opeke

(falz-cegla)

iz raznih velikih tovarn.

Stanje hranilnih vlog:
nad 1.350.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega po! leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.